

Kesit Akademi Dergisi

The Journal of Kesit Academy

ISSN: 2149 - 9225

Yıl: 2, Sayı: 6, Aralık 2016, s. 23-31

Doç. Zehra SAK BRODY

Yaşar Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi, Müzik Bölümü

zehra.brody@yasar.edu.tr

ERKEN YAŞ MÜZİK EĞİTİMİNDE 'SUZUKİ ANA DİL METODU' VE ÖĞRETMEN OLARAK ANNENİN ROLÜ

Özet

Japon kemancı ve pedagog Shinichi Suzuki'nin yarattığı ve kendi adıyla anılan bu öğretim metodu "Yetenek doğuştan değildir, fiziksel bir problemi olmadığı sürece her çocuk bir enstrüman çalabilir. Yeter ki doğru şekilde ve sevgiyle öğretmeyi bilin." felsefesi ile gelişmiş ve dünyada en çok kullanılan müzik eğitimi metotlarından biri haline gelmiştir. Suzuki eğitiminin ana fikrinde, çocukların geleceğin yaratıcıları oldukları vardır. Amaç, müzik yoluyla çocukları eğitip onları daha çalışkan, dürüst, paylaşımcı, ülkelerine ve dünyaya yararlı birer birey olarak yetiştirmektir. Bu amacın gerçekleşmesi ise çocukların büyük sanatçılar olmaları düşüncesi ile değil, tüm çocuklara müziği sevdirmek ve müzikle gelen mutluluğu ve kişisel gelişimi bulmaları için yardım etmek düşüncesi ile mümkündür.

1898'de Japonya'da doğan kemancı ve pedagog Shinichi Suzuki, 1921'de keman eğitimi için gittiği Berlin'de, bir yetişkin olarak Almanca konuşmakta çok zorlanmış, çevresindeki küçük çocukların nasıl olup ta bu kadar kolay ve güzel bir şekilde Almanca konuşabildiklerini gözlemlemeye başlamıştır. Bebeklerin konuşmayı öğrenme sürecini inceleyerek bu süreci müzik eğitimine de uygulayabilme düşüncesi böylece oluşmuştur. Keman çalma becerisini kazanabilmek için çocukların ana dillerini nasıl bir yöntemle öğrendiklerinin anlaşılması, bu yöntemi keman çalma becerisi geliştirmek için bir metot olarak kullanmak fikrini ortaya çıkarmıştır. Çocuklara olan büyük sevgisi ve II. Dünya savaşında çocukların yaşadıkları felaketlere bire bir tanık olması, çocukların müzik yoluyla üstün insanlar olarak eğitilerek dünyayı savaşlardan ve felaketlerden

kurtarabilecekleri hayalini doğurmuş, bu hayal daha sonra hümanist bir öğretim felsefesi ve yöntemine dönüşmüştür.

Müzik becerisi çok küçük yaşlarda gelişir. Aile, özellikle anne küçük çocukların ilk eğitmenidir. Aileler, çocukları için neyin önemli olduğuna ve çocuklarının hangi becerileri kazanmalarını istediklerine karar verirler. Bu becerilerin gelişmesini desteklemek için ise çocuğun çevresinde düzenlemeler yapmalıdırlar. Ana Dil Metodu'nun anneye verdiği rol kuşkusuz tüm erken yaş eğitim metotlarının temel prensibidir. Fakat Suzuki anneyi eğitime titizlikle ve dahice bire bir dahil etmiş ve annenin rolünü daha da öne çıkartmıştır. Anne, çocuğuna müziği sevdirek öğretmek gibi önemli bir görevi yerine getirmek üzere eğitim sürecinde eğitmen ile birlikte eşit şekilde görev almıştır.

Anahtar Kelimeler: Shinichi Suzuki, Suzuki Okulu, Okul Öncesi Müzik Eğitimi, Anadil Yaklaşımı, Yetenek Eğitimi

'SUZUKI MOTHER TONGUE METHOD' IN EARLY AGE EDUCATION AND THE ROLE OF THE MOTHER AS TEACHER

Abstract

The Suzuki teaching method was created by Japanese violinist and pedagogue Shinichi Suzuki. The central tenet of his philosophy was that, in the absence of some physical problem, 'every child can play'. Eventually, it became one of the most popular teaching methods in the world. The main philosophy is that children are the creators of the future. The aim is to educate them through music and raise them as hardworking, honest, generous and happy human beings who are good citizens of their countries and the world. The Suzuki method is not about raising well known artists. It is about helping kids finding happiness and personal growth through music.

When Suzuki was in Germany for his education, he started to observe kids speaking German. Even though he, as an adult, had difficulty speaking it, small children quickly learned to speak comfortably. He began to think about the experiences that babies go through in learning to speak, and then worked for many years to adapt this process to violin teaching. In a broader sense, his Mother Tongue Method was also motivated by his experiences during World War II, when he saw the pain and suffering that children experienced. His overriding concern was that children, for whom he had much love, should never have to live through anything like this again.

Music skill starts at an early age. The mother, especially, is the first teacher of small kids. Families can decide which skills they want their kids to learn. They may have to make changes to the child's environment in order the support learning skills. All

early age teaching methods give a big role to the mother as a teacher. But Suzuki brought this role to the forefront and made it more rigorous. For such an important mission, not only to teach children music but to teach them to love it, the mother's role has to be equal to that of the teacher.

Keywords: Shinichi Suzuki, Suzuki School, Early Age Music Education, Mother Tongue Method, Talent Education

GİRİŞ

İTİCİ GÜÇ OLARAK AİLE

Suzuki, "Çocuğun kaderi ailesinin elindedir" der. Çocuk, eğitimi süresince aileden ve çevreden aldığı destek ile olgunlaşır. Çocuğun kendine güveninin ve özsaygısının gelişmesi, çalışma disiplini edinebilmesi; müzik sevgisi, hassaslığı ve müzik becerisi kazanması ailenin vereceği destek ve motivasyon ile mümkündür. Çocuk, evde babasını ve annesini izleyip onların hareketlerini taklit ederek büyür. Anne ve babanın müziğe karşı olan tavrı çocuğun da aynı şekilde tavrı geliştirmesine neden olur. Evde bütün gün çocuğuna bakan bir anne, çocuğa ne tür müzik dinlettirirse çocuğun kulağı o müziğe aşina olacak ve ileride kendini o müziğe yakın hissedecektir. Bunun gibi, evde müzik dinlenmesinden yakınan bir babanın tavrını çocuk bire bir taklit edecektir.

Ailelerin eğitmenlere en çok sorduğu sorular; çocuğun bir müzik aleti çalabilmesi için içindeki potansiyeli nasıl dışarı çıkarabilecekleri ve çocuğun hayatına müziği nasıl sokabilecekleridir. Bunun yanıtı, 'Ana Dil Öğrenme Yönteminin' temeli olan 'Doğal Öğrenme Süreci' basamaklarının müzik eğitiminde uygulanmasındadır. Suzuki, "Çocuk doğduğu gibi konuşamaz, fakat her gün çevresinde anne ve babasının konuşmasını duyar, etkilenir ve yavaş yavaş konuşma arzusu uyanır." der ve müzik eğitiminde de aynı motivasyonu uygulamaya çalışır (O'Boyle). Metodun temel felsefesi, her çocuğun müzik becerisi kazanabileceğidir. 'Yetenek' kavramına 'Beceriye Geliştirmek' olarak bakılır ve yöntem, 'Yetenek Eğitimi Programı' olarak da adlandırılır.

Ailenin, çocuğun ileride ünlü olması ya da ödüller kazanması gibi beklentiler ile yönlendirdikleri müzik eğitimi, baskı ile oluşmuş negatif bir ortama ve dolayısıyla eğitimin sürekliliğinde pürüzler çıkmasına sebep olabilir. Çocuğu için iyi bir eğitmen olmak isteyen ailenin kendine sürekli hatırlatması gereken şey, Yetenek Eğitimi Programı'na sadece çocuğun geleceğe yönelik mutluluğu için girdiği olmalıdır. Bu fikir ile eğitim süreci, çocuğun müzik ile gelen mutluluğu bulabilmesi hedefi ile daha rahat ve keyifli geçer. Ailenin en büyük hedeflerinden biri, çocuklarının ileride yardıma ihtiyaç duymadan, bağımsız bir şekilde çalışmayı öğrenmesi ve çalışıyla ilgili kendi kararlarını verebilecek olgunluğa ulaşmasıdır (Starr,1976).

Suzuki, yarattığı Ana Dil Metodu'nun temelini oluşturan Bebeğin Konuşmayı Öğrenme Süreci'ni basitçe 10 basamak olarak sıralamıştır.

1) Anne öğretmendir. 2) Anne sözcüğü her uygun zamanda bebeğe tekrarlar. 3) Bebek kelimeyi duyar. 4) Bebek anneyi sözcüğü söylerken izler. 5) Bebek zamanı gelince annesini taklit eder. 6) Bebek kelimeyi tekrar edebilecek fiziksel beceriyi geliştirir. 7) Bebeğin kelimeyi kopya edecek zekâsı vardır. 8) Bebeğin hafızası gelişir ve neticede sözcüğü hatırlar. 9) Bebek kelimenin anlamını öğrenir. 10) Bebek sonunda sözcüğün anlamını duygusal olarak tecrübe eder (Dixon & Johnson).

Bu basamakların müzik eğitimine uyarlanmasındaki yorumda ortaya aşağıdaki gibi bir tablo çıkabilmektedir.

- 1) Anne öğretmendir. Bebek, doğduğundan itibaren çevresinde sürekli müzik duyar.
- 2) Anne, bebeğe seçilmiş bir dizi müziği sürekli dinletir. Aynı müziği tekrar tekrar dinlemesi, bebeğin müziğin genel karakterinin yanında müziğin içindeki tüm ayrıntıları algılamasını da sağlar.
- 3) Her gün müzik dinleyen bebeğin müzik algısı, hafızası ve müzik kulağı gelişir.
- 4) Bebek dinlediği müziği tekrar duyduğunda hatırlar ve tepki verir.
- 5) Küçük çocuklar, bildikleri müzikle duygusal bir bağ oluştururlar ve kendilerini güvende hissederler.
- 6) Çocuk, evde anneyi; derslerde ve konserlerde diğer çocukları dinler, izler ve motive olur.
- 7) Çocuk çevresinde duyduğunu ve gördüğünü taklit eder.
- 8) Çocuk duyduğu müziği çalmak ister.
- 9) Çocuğun büyük bir öğrenme kapasitesi ve zekası vardır.
- 10) Ailenin yarattığı uygun ortam ve çevreden aldığı doğru uyarılarla çocuk, bir enstrüman çalmak için gereken fiziksel ve zihinsel beceriyi kazanabilir.

AİLE VE EĞİTMENİN ROLÜ

Suzuki ailesinin öğretmenden öğreneceği çok şey vardır. Enstrümanın nasıl tutulacağını, nasıl çalınacağını, iyi bir tonun nasıl elde edilebileceğini bilir. Çocuğun düzenli çalışmasını nasıl sağlayacağını, müzik dinlenmenin nasıl çocuğun günlük yaşamının doğal bir parçası haline getirebileceğini eğitmenle sürekli tartışır. Çocuğuyla birlikte nota okumayı ve ritimleri de öğrenir. Hatta birçok anne ve baba enstrümanda başlangıç parçalarını çalmayı öğrenir. Suzuki ailesi, çocuğun derslerine katılır, evde çalışmaları tekrarlar ve öğretmenin pozitif davranışını ve öğretim tekniğini taklit eder. Anne veya baba evde kendileri çalışarak çocuğa örnek olur. Çocuğun öğrendiği parçaları birlikte çalarak eğlenceli bir çalışma ortamı yaratıp çocuğu büyük ölçüde motive etmiş olur. Aile, bu çalışmalara kendi bilgisi ve çocuğuna dair tecrübesini de katarak ev çalışmalarını verimli hale getirir. Tipik bir Suzuki ailesi çocuklarının nasıl öğrendiği ile çok ilgilidir. Çocuklarının potansiyelini ortaya çıkarmak için pozitif ve yaratıcı yollar arar; profesyonel müzisyen ya da dahi çocuk yaratmaya çalışmaz. Çocukları için en iyi eğitimi talep eder ve bu eğitim sürecinin bir parçası olmak ister (Starr,1976).

Suzuki eğitmeninin birinci sorumluluğu öğrenci ve aile için örnek bir kişi olmasıdır. Eğitmenin aileyle iletişimi kadar aileyi eğitmesi de önemli bir noktadır. Aile, çocukları ile nasıl pozitif ve motive edici bir şekilde çalışabileceklerini öğretmenden öğrenir. Eğitmenin öncelikle ailelere, çocuklarının dersini izlerken nasıl davranmaları gerektiğini öğretmesi gerekir. Çocuğun sadece öğretmene odaklanmış olması gerektiği için derste çocuklarıyla konuşmalarını önerilir. Çocuğunu övme ya da memnuniyetsizliğinin göstergesi olabilecek hiç bir davranışın derste yeri yoktur. Ailelerden derslerde sessizce oturup dersi izlemeleri ve notlar almaları veya dersi video ile kaydetmeleri istenir. Böylelikle yeni öğrenilen parçaları nasıl çalıştıracaklarını, yapılması gereken tekrarları ev çalışmaları için not etmiş olurlar ve ellerinde unutulmaması gereken önemli bilgilerin kaydı olur. Eğitmen derse katılan anne veya babanın evde çocukla ne ve nasıl çalışılacağını anladığından emin olmalıdır ve ev çalışmalarını mümkün olduğunca yönlendirmelidir (Grilli,1987). Suzuki "Derslerde sabır göstermeye gerek yoktur." der. Herkes çocuğun öğrenmesinden ve çalışmasından zevk almalıdır. Çocuğun dersleri, aile ve öğretmen için güzel zaman geçirmek olmalıdır. Konuşmayı öğrenmek gibi müzik eğitiminin süreci de çok yavaştır. Süreç, sabırla değil keyifle geçmelidir. Tipik bir Suzuki öğretmenin en azından bir müzik diploması olması, küçük çocuklara ve öğretmeye sevgisi olması gerekir. Birçok Suzuki eğitmeni çocuk psikolojisi alanında da eğitimlidir. (Starr,1976).

Suzuki, beceriyi en iyi şekilde geliştirebilmek için ailenin araması gereken 5 şartın önemine dikkat çekmiştir (Suzuki, 1973).

1) Çocuğu mümkün olduğunca erken yaşta eğitime başlatmak.

Müzik becerisi çok küçük yaşlarda gelişir. Bebek, daha anne karnındayken müziği algılar ve müziğe karşılık verir. Duyduğu müzikten çok çabuk şekilde etkilenir. Çocuğun derslere başlamadan çok önce müzik dinlemeye başlaması ve ailesiyle birlikte şarkı söyleme alışkanlığı edinmesi büyük önem taşır. Sonrasında gelecek enstrüman derslerinin daha rahat ve kolay şekilde devam edebilmesi, çocuğun kulağının ve müzik hafızasının öncesinden gelişmeye başlamış olmasına bağlıdır. Suzuki öğrencilerinin çoğunluğu derslere 3-5 yaş arasında başlarlar.

2) Eğitim için mümkün olan en iyi ortamı yaratmak.

Müzik Eğitimi için en iyi ortamı yaratmaktan kasıt, çocuğun sürekli etkileşimde olduğu çevresinde düzenlemeler yapabilmektir. Çevre, becerinin gelişmesindeki anahtardır. Çocuk çevresiyle etkileşimde buldukça bazı becerileri gelişir. Çocuğun müzik becerisi kazanabilmesi içinse ailenin, özellikle annenin gereken uygun şartları yaratması, çocuğun çevresini ve bulunduğu ortamları düzenlemesi gerekir.

3) En iyi öğretim metodunu kullanmak.

Aile, çevresinde ulaşabildiği ve çocuğuna en uygun öğretim yöntemini kullanmalıdır. Çocuğunun hangi becerileri kazanmasını istediğine karar veren bir güç olarak aile, bu becerilerin en iyi şekilde gelişebilmesi için doğru öğretim yöntemini bulmakla yükümlüdür. Bunun için yapılması gereken araştırma, eğitimden çok önce başlamalı ve yöntem, ailenin

çocuklarıyla ilgili bilgi ve tecrübelerinin yardımı ile en üst düzey koşullar altında uygulanmalıdır.

4) Çocukla çalışabilmek için yeterli zaman ayırmak.

Annenin, çocukla düzenli çalışabilmek için yeterli zaman ayırması bu metotta en büyük gerekliliktir. Bu gereklilik yerine getirilmediğinde çalışmanın sürekliliği ve dolayısıyla metodun işleyişi bozulmuş olur. Başarının en önemli parçası annenin düzenli olarak çocukla ve eğitmen ile çalışacak zamanı yaratabilmesidir.

5) En iyi eğitmeni bulmak.

Çocuğa uygun olan en iyi eğitmeni bulmak ise müzik eğitiminin sürekliliği için gerekli olan en kuvvetli etkenlerden biridir. Çocuk bir şeyi severek yaparsa öğrenir. Öğretmenini ve dersleri seven çocuğun ise öğrenmesi çok daha kolay olur. Çocuğun bir sonraki derse isteyerek ve severek gelmesi için bir önceki dersten sıkılmadan ayrılmış olması önemlidir.

Tüm bu şartların yaratılması ve birbirleriyle uyumu ile sadece müzik değil çocuğun pek çok alandaki becerisi filizlenecektir. Ailenin farkındalığının çocuklara iyi ve doğru gelişimleri için daha fazla şans veriyor olması, erken yaş eğitiminde ailenin rolünü açıkça ortaya koymaktadır.

EĞİTİMİN SORUMLULUĞU ÖNCELİKLE ANNENİNDİR

Annenin ilk görevi çocuğunu en iyi şekilde yetiştirmektir. Bir annenin çocuğu üzerindeki etkisi tartışılmaz. Çocuğuyla arasında büyük bir duygusal bağ vardır ve çocuğun üzerindeki etkisi çoğu zaman babadan daha büyüktür. Genelde çocuğuyla ilgilenecek zamanı babadan daha fazla bulur ve böylelikle çocuğun eğitiminde söz sahibi olur. Eğer anne mükemmel bir kişiliğe sahipse çocuk ta hiç güç sarf etmeden mükemmel bir kişi olarak büyüyecektir. Babanın anneyi desteklediği mutlu bir aile ortamı ise çocuğun çabuk olgunlaşması için gereken mükemmel ortamdır.

Suzuki Metodunda anne, çocuğuna yardım edebilmek için orada olduğunu belli eder. Negatif eleştirilerden uzak durur. Verimli bir çalışma için çocuğun dikkat etmesi gereken noktalara birer birer değinir. Bir anda birden fazla bilgi veya komut vermez. Her problem küçük adımlarla ilerleyerek çözülür. Anne, her yeni ve güç bir adımda bir önceki adımı zor da olsa nasıl öğrendiğini hatırlatarak, çocuğa güç verir.

Suzuki annesi çocuğuna motivasyon sağlayabilmek için çeşitli yollar araştırır. Bunların başında, çocuğa çalışmayı sevdirecek çalışmanın sürekliliğini sağlayacak olan keyifli ve eğlenceli bir ortam yaratmak gelir. Çocuk çalışması için zorlanmamalı, çalışmalar oyunlarla zenginleştirilmelidir. Suzuki, çocuklarının evde çalışmayı sevmediğinden yakınan ailelere, çocuğun zihninde enstrüman çalmanın eğlenceli bir şey olduğu gerçeğini hatırlatarak "Çocuğu oyun oynatarak başlatın, sonrasında bu eğlence ruhu çocuğu doğru yönlendirecektir." der (Garson,1970).

Ev çalışmalarının uzunluğu çocuğun yaşına ve dikkat süresine göre planlanmalıdır. Derslere yeni başlayan üç yaşındaki bir çocuk dikkatini bir defada sadece üç dakikalık bir

çalışmaya verebiliyorsa, bu çalışma belki günde dört defa tekrarlanabilir. Böylelikle çocuk konsantrasyon ve güç kazandıkça çalışma saati yavaş yavaş uzatılır. Çalışmalarda süreklilik en önemli noktadır. Özellikle küçük çocuklar için beş veya on dakikalık bir çalışma hiç çalışmamaktan çok daha iyidir. Önemli olan çok kısıda olsa zamanı en iyi şekilde kullanabilmektir. Suzuki ev çalışmalarının önemini belirterek, “ Anne ile altı gün boyunca yanlış ve verimsiz yapılan çalışma, eğitmenle yapılan güzel bir dersi etkisiz bırakır.” der (Suzuki,1969).

Suzuki Metodunda anne, çocuğuna sahneye çıkma alışkanlığı kazandırabilmek için her hafta ev konserleri düzenler. Bu konserler müzik eğitiminin çok başında bile başlayabilir. Bazı anneler ev konserleri için kutulardan platform ya da sahne yaparlar. Çocuk daha enstrümanı çalamıyorsa bile sahneye çıkıp selam verir, babasına ve kardeşlerine duruş pozisyonunu gösterir. Daha sonraki konserlerde sadece çalış pozisyonunu sergiler ya da öğrendiği kolay tekrar edilen çok basit ritimleri çalar. Öğrenilen her küçük adım büyük övgü kazanır, alkışlanır. Ayrıca övgünün yanında sahnede duruşun düzeltilmesi, sağ ve sol el/kol pozisyonlarına da dikkat çekilmesi çok önemlidir. Çocuk bir dahaki konsere bunlara dikkat ederek çıkmalıdır. Anne bu konserlere kendi de katılıp çocukla birlikte çalarak konseri daha eğlenceli hale getirebilir. Çocuk sahneye çıkmayı, başkaları için çalmayı, övgü ve alkış almayı sever. Bu motivasyonun her hafta tekrarı, çocuğun yaptığı işten daha çok zevk almasına ve böylelikle daha kolaylıkla öğrenmesine sebep olacaktır (Suzuki, 1973). Ev konserleri daha sonra Suzuki'nin 'Yetenek Eğitimi Konserleri' adı verdiği, tek bir eğitime ait sınıf konserlerine ve sonra da halka açık konserlere dönüşür. Çocuğun düzenli olarak konsere çıkararak konser repertuarı oluşturması ve bunu sergileyip övgü alması çocuğun kendine güvenini geliştirir. Bu uygulama, çocuğun ileride performans korkusu yaşamaması için de büyük bir önem taşır (Starr,1984).

Suzuki Metodunda anne, çocuğa iyi ve kaliteli müzik dinletirmeye mümkün olduğunca erken yaşta başlar. Çocuk, iyi müzik, kötü müzik veya hiç müzik dinlemeden de eğitilebilir. Fakat Suzuki, iyi müzik dinleyerek büyüyen çocuğun algılarının açıldığını ve öğrenme becerisinin geliştiğini savunur. Müzik dinleme alışkanlığı çocuk doğduğu andan itibaren başlamalıdır. Bebekler müziği çok iyi şekilde algılayabilir. Müziğin içindeki detayları ayırt edebilir, verdiği duyguyu hissedebilirler. Daha bebekken iyi ve kaliteli müzik dinlemesi, çocuğun müzik kulağını da geliştirir. Müziği her gün duyarak büyüyen bir çocuk daha sonra doğallıkla gelişen bu alışkanlığı devam ettirir. Dinlediği müziği çalmak isteyerek enstrüman derslerine başlaması da doğal bir şekilde gelişmiş olur. Enstrüman derslerine başladığında ise çocuk, öğreneceği parçaların ses kayıtlarını her gün dinlemelidir. Çocuk, çalacağı parçaları önce kulaktan öğrenirse çalmayı öğrenmesi daha kolay ve çabuk olur. Böylece öğrenme aşamasında sıkılmaz ve kendine güvenini yitirmez.

Çocuğa hiç bir zaman zorla müzik dinletirilmemelidir. Çocuk başka bir şey yaparken de müziği dinleyebilir. Çünkü çocuk, dikkatli dinliyor gibi görünmese de sesleri kolaylıkla hafızasına alır. Bazı anneler çocuklarına kahvaltı ederken müzik dinlettirenken, bazıları gece yatarken dinlettirmeyi tercih eder. Kimi çocuk okula giderken arabada, kimisi bahçede

oyarken müzik dinler. Önemli olan bunu günlük bir alışkanlık haline getirmektir. Yetişkinler şunu anlamalıdır ki çocuk müzik dinlemekten hiçbir zaman sıkılmaz. Küçük çocuklar tanıdık sesleri sever, kendilerini bildik bir ortamda ve güvende hissederler (Starr,1984).

SONUÇ

Suzuki Metodunun felsefesini, doğru şekilde ve sevgiyle öğretildiğinde her çocuğun bir enstrüman çalabileceği inancı oluşturur. Bu düşünceyle Suzuki, II. Dünya savaşından sonra geleneksel katı öğretim yöntemleri yerine yepyeni bir yaklaşım ile çocuklara ders vermeye başlamıştır. 1946'da Matsumoto'da açtığı okula çocukları çok küçük yaşta kabul etmiş ve hiçbir sınav yapmadan okula almıştır. Öğrencilere karşı yaklaşımı ve öğretim felsefesi, Suzuki'yi ülke çapında ünlendirmiş; 1960'lara gelindiğinde batıdan eğitimciler Suzuki ile tanışmaya ve öğrencilerini dinlemek için Japonya'ya gelmeye başlamıştır. Yarattığı yöntem uzun çalışmalar sonucu gelişerek keman öğretim metoduna dönüşmüş, daha sonra diğer birçok enstrümana da adapte edilmiştir.

Japon kemancı ve pedagog S. Suzuki'nin 'Ana Dil' yaklaşımı diğer geleneksel metotlardan farklıdır. Çocukları çok erken yaşta başlatır ve aileyi, özellikle anneyi eğitime bire bir dâhil eder. Suzuki Metodu'nun ana prensipleri arasında; nota okumanın ertelenmesi, metodun kendi standart repertuarının olması, grup derslerinin metoda dâhil edilmiş olması gibi yeni uygulamalar vardır. Annenin öğretmen olarak aldığı rol ise eğitimin en temel gereksinimidir.

Suzuki Metodunda, eğitimin sürekliliğini sağlamak ve dolayısıyla verimini yükseltmek için 'düzenli çalışmak' ve 'düzenli müzik dinlemek' esastır. Evde çocuğuyla çalışma zamanı bulamayan annelerin bu yöntemi tam anlamıyla kavramaları ve çocuklarına istenilen mükemmel eğitimi vermeleri mümkün olmayabilir. Annenin ayrıca eğitimci ile düzenli toplantılar yapıp çocuğun çalışmasıyla ilgili problemleri tartışması eğitimin önemli bir parçasıdır. Müziğin hayatı zenginleştirdiği gerçeği ile çocuklara müzikle gelen mutluluğu kazandırabilmek için gereken eğitim, anne ile başlar ve filizlenir.

Ailelerin, erken yaş müzik eğitiminin önemini bu anlamda kavramaları ve çocuğun kolaylıkla müzik becerisi kazanabileceği en kritik zaman olan 3-6 yaş arası çevrelerinde ulaşabilecekleri en iyi eğitim yöntemini kullanarak değerlendirmeleri büyük önem taşımaktadır. Bu kapsamda, eğitim yönteminin işleyişinin sürekli bir değerlendirme altında olması ve eğitim sürecinin doğal akışının bozulmadan devam edebilmesi için annenin büyük bir dikkat ve hassaslıkla eğitimin içinde öğretmen olarak aktif bir rol alması en büyük gerekliliktir. Tüm dünyada tanınmasına rağmen Türkiye'de henüz bu yöntemi uygulayan yeterince sertifikalı eğitimcinin olmaması Suzuki Metodu'nun işleyişini ve hak ettiği önemi bulmasını zorlaştırmaktadır. Bu metodun, ileride en fazla başvurulacak yöntem olacağı inancı ile bu kapsamda ailelerin çevrelerindeki erken yaş müzik öğretim yöntemlerini araştırıp talep etmeleriyle, Suzuki Metodu gibi daha birçok öğretim yönteminin tanınması ve Türkiye'de uygulanmasının yaygınlaşması umulmaktadır.

KAYNAKLAR

Garson, Alfred.(1970). *Learning with Suzuki,* Music Educators' J, Feb 1970

Grilli, Susan (1987). *Preschool in the Suzuki Spirit.* Japan: HBJ.

Kendall, John (1986) *Suzuki's Mother Tongue Method, MEJ (Music Educators Journal)*

Starr, William (1976). *The Suzuki Violinist.* New York: Alfred Publishing

Starr W. & Starr C. (1984). *To Learn With Love.* New York: Alfred Publishing

Suzuki, Shinichi (1969). *Ability Development From Age Zero.* New York: Alfred Publishing

Suzuki, Shinichi (1973) *Nurtured by Love: A New Approach to Education.* New York: Alfred Publishing

İnternet Sitesi

Dixon L. & Johnson M. *The Suzuki Approach.* <http://giocosostings.com/giocoso/fyi/>

O'Boyle, M. *What is The Suzuki Method.* <http://trioschool.com/philosophy/suzuki/>